

Sreda, 1. decembar 2004.
Svedoci L-04 i Vojko Bakrač
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 14.22 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Dobar dan, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Dobar dan i vama.

ADVOKAT GUY-SMITH: Znam da će ubrzo da dođe svedok, međutim gospodin Topolski me je na nešto upozorio što bih želeo da pokrenem pred Pretresnim većem a što mislim da je od određene važnosti, tako da mislim da možemo na nekoiko trenutaka da odložimo moje unakrsno ispitivanje. Mislim da se ovo pitanje tiče cele Odbrane.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite, gospodine Topolski.

ADVOKAT TOPOLSKI: Na sastanku sa mojim kobraniocem gospodinom Powlesom...

SUDIJA PARKER: Sada smo na otvorenoj sednici. Da li je to problem?

ADVOKAT TOPOLSKI: Želeo bih da se zbog ovog pitanja prebacimo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Preći ćemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TOPOLSKI

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ja zastupam trećeoptuženog u ovom predmetu, čije je ime Isak Musliu. Isak Musliu je za vreme rata imao ime Qerqizi. Da li me razumete?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Postaviću vam neka pitanja i pokušaću da moja pitanja budu kratka. Ako ne razumete ono što vam kažem, molim vas da me zaustavite i ja ću pokušati da ponovo postavim pitanje. Da li me shvatate?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

prevodioci: Molimo mikrofon za zastupnika.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Čovek za koga vam je rečeno da se zove Qerqizi, tukao je vas i druge. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: On mi nije rekao da smo bili premlaćivani ali mi je rekao svoje pravo ime, zato što je bio s njim u rodu. Ali Qerqizi nas je sve tukao.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Čovek za koga vam je rečeno da se zove Qerqizi, uvek je nosio masku, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Qerqizi je redovno nosio masku. I on ga je poznavao. Ja sam ga znao po imenu Qerqizi. On ga je poznavao od ranije i on mi je rekao pravo ime.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Juče ste rekli u ovoj sudnici...

prevodioci: Ponovo molimo mikrofon.

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, čak i ako ga ne dodirnem, moj mikrofon se sam isključuje. Ne znam zašto.

SUDIJA PARKER: Žao mi je što moram da vas obavestim da se to događa kad imamo distorziju glasa. I svaki put kada govorite posle nekog drugog, morate ponovo da pritisnete.

ADVOKAT TOPOLSKI: Gospodin Powles je od sada zadužen za mikrofon.

SUDIJA PARKER: Vrlo mudar potez.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Juče ste u ovoj sudnici rekli da je Qerqizi uvek nosio masku?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Tako je bilo.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Rekli ste juče da je bio srednje građe. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, srednje.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Rekli ste juče da je bio otprilike 170 centimetara visok?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Rekli su vam da su ga zvali Qerqizi?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ja sam ga znao kao Qerqizija za svih 28 dana koliko sam bio u štali.

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, hoću da pomenem ime osobe o kojoj nam je on juče govorio, i za tu svrhu bih molio da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Dana 29. novembra kada ste došli u Hag, rekli ste nekome iz kancelarije Tužilaštva da je Qerqizi nosio crnu uniformu. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, redovno je nosio crnu uniformu.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Rekli ste istražiocima Međunarodnog krivičnog suda, iz ovog Suda, da su i drugi ljudi nosili crne uniforme. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Vojna policija OVK, ko god da su oni bili... bili su među njima, imali su crne uniforme.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Rekli ste istražiocima ovog Suda da su neki ljudi nosili crne uniforme i da su imali na rukavu i na kapama oznaku PU, da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da li mislite u to vreme ili pre toga?

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pa, to je vrlo dobro pitanje. Moje pitanje vama, gospodine, glasi: da li je tačno da ste istražiocima rekli da kada ste bili u logoru u Lapušniku/Llapushnik da su muškarci nosili crne uniforme sa oznakom PU na rukavu i na kapi? Da li razumete moje pitanje?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne razumem. Da sam razumeo, ja bih vam rekao.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Vrlo dobro. Pokušaću ponovo. Ako ne razumete, to nije vaša greška, to je moja greška. U redu? Gledam ovde u izjavu koju ste vi dali u oktobru 2002. godine. Da li razumete? To je ono što sada gledam, u redu? Mislim da bi trebalo da odgovorite ako razumete?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne sećam se da sam to ikada rekao. Ponavljam, mnogo je vremena prošlo.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Naravno da je prošlo. Ali ja ću da vam pročitam vrlo lagano sa stranice koja nosi oznaku ERN U003-1203 jednu rečenicu koju ste vi napisali: "Oni..." i kad kažete oni, odnosi se na dvojicu ljudi koji su se zvali Shala i Murizzi "...su nosili crne uniforme sa oznakama PU, što znači " Policia ushtarake", vojna policija na svojim rukavima i kapama." Upravo sam pročitao rečenicu iz vaše izjave koju ste dali. Da li me razumete?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ja mogu dobro da vas čujem. Video sam PU ali mislim da nisam za Qerqizija rekao da je imao oznaku PU, samo da je imao crnu odeću.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste u logoru videli ljude u crnim uniformama sa amblemom PU na njihovim rukavima ili kapama? Da ili ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne mogu da se setim da li sam video tamo u štali ta slova PU.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ako ste u izjavi koju ste vi dali, rekli da ste videli, onda je to verovatno tačno, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pa, u štali, ne sećam se da sam ih video i da li su imali PU ili ne.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Nisam rekao u štali, rekao sam u vašoj izjavi. Ako to piše u vašoj izjavi, to je istina, zar ne? Vi ne biste lagali u izjavi, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pokušavao sam da govorim istinu a ne da lažem, i pokušavao sam da govorim samo istinu. A ni sada ne lažem, ali ne mogu da se setim.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Tamo na tom mestu je bilo mnogo vojnika i stražara, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Bilo je vojnika okolo ali Shala je sve vreme bio stražar za nas.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Mislim da ćete mnogo brže otići iz ove klupe ako samo odgovarate na moja pitanje a ne ako dajete i dodatne informacije. Da li me razumete? Da li me razumete?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: U redu.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li biste se složili sa procenom da bi u tom logoru moglo da bude s vremena na vreme i svih 50 vojnika ili stražara?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne sećam se. Bilo je mnogo vojnika.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da.

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pa, ja mogu da kažem istinu. Ako mi date reč, mogu da kažem istinu.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Muškarci koji su tamo bili vojnici, bili su različitih visina, težina, godina, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Bilo je vojnika, jer sam ih čuo kako razgovaraju napolju ali ja sam bio unutra a to je bilo napolju. Nisam ih brojao koliko ih je bilo.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Naravno da ih niste brojali. Moje pitanje je glasilo: zato što ih je bilo više, oni su svi bili različite težine, visine i godina. To je očigledno, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Rekao sam već jednom i reći ću ponovo. Bilo je mnogo vojnika. Tamo je bio štab. Ali mi smo unutra bili okovani lancima. I Shala je dolazio tamo. Videli smo ga, i Qerqizi je dolazio da nas tuče.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Jedan od vojnika zvao se Murizzi, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Videli ste na televiziji da je Murizzi ubijen, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. To sam video. A i fotografiju sam video, izgledala mi je poznato

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Prepoznali ste ga čim ste videli njegovu fotografiju na televiziji, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Mislim... da. Video sam ga na televiziji.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Murizzijevo pravo ime bilo je Besim Beli, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne mogu da se setim ovog trenutka

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Murizzi je bio čovek koji vam je dozvolio da mu vidite lice na tom mestu, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Murizzi nije nosio masku.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Poslednjeg dana, taj čovek, Murizzi, rekao vam je da ćete biti slobodni, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Jeste. Došao je, otvorio vrata i rekao: "Ne pokušavajte da odete. Ne pokušavajte da pobegnute. Reći ćemo vam gde da idete." On nam je skinuo lance.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: I kada je to uradio, kao i obično, on nije nosio masku koja mu je pokrivala lice, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Bio je bez maske.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: I dok smo na temi o maskama, želeo bih da vam pokažem jednu fotografiju.

ADVOKAT TOPOLSKI: Ovo je fotografija, časni Sude, iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P18. Nadam se da su kopije podeljene. A to možemo da vidimo i na grafoskopu.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Molim vas da pogledate ovu fotografiju koja nosi oznaku ERN U003-2776.

TUŽILAC CAYLEY: Izvinjavam se. Oprostite, gospodine Topolski. Časni Sude, da li bi bilo moguće da se prvo stavi pred svedoka, zbog njegovog vida, da to pogleda pa da se onda stavi na grafoskop?

ADVOKAT TOPOLSKI: Da.

TUŽILAC CAYLEY: U stvari, ono što želim jeste da pomognem mom uvaženom kolegi. Možemo fotografiju da stavimo sa sistem *Sanction*, kako bi svi mogli da je vide.

ADVOKAT TOPOLSKI: Vrlo dobro. Hajde da stavimo na *Sanction*. Upotrebljavam pogrešnu terminologiju. Izvinjavam se.

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ja vidim te fotografije, ali ne poznajem tu osobu.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Nema nikoga na toj fotografiji koga vi poznajete...

prevodioci: Molimo vas uključite mikrofona.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Nema nikoga na toj fotografiji koga vi poznajete, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Molim vas pogledajte ovu trojicu ljudi koji stoje. Pogledajte njihove maske. I molim vas, želim da nam kažete nešto o maski koju je Qerqizi nosio? Da li je izgledala kao neka od ovih maski?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Sve su maske bile crne na... na fotografiji su sve crne. One su sve crne.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li je maska koju je Qerqizi nosio bila crna?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Bili smo u crnom – on je došao u crnom.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pogledajte ovu trojicu ljudi na fotografiji koji stoje. Da li je maska koju je Qerqizi nosio ličila na bilo koju od ovih maski?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Kao što sam vam već rekao, na fotografiji su svi u crnom. Ne mogu da kažem. Ne mogu da kažem bilo šta sa ove fotografije. Samo vidim tri vojnika u kapama i sa maskama.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Zapravo, na fotografiji se nalazi pet vojnika koji nose maske. Trojica od njih stoje a dvojica sede. Da li možete to da vidite? Pogledajte fotografiju na stolu ispred vas, ne na monitoru, ako vam je to lakše.

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Vidim na fotografiji da su maske crne i da svi oni nose crne maske.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li su te maske nalik na onu masku koju je nosio Qerqizi?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne znam da li su njihove kao Qerqizijeve, ali odeća je crna i oni su nosili crne maske.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li vidite dve žene koje sede na desnoj strani fotografije i izgleda da imaju slova PU na rukavu? Da li to vidite na fotografiji koja se nalazi pred vama?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Molim vas, želim da vas pitam da li vi kažete da ste videli takve uniforme na tom mestu u Lapušniku/Llapushnik kada ste bili tamo držani? Da ili ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne mogu da se setim ovog trenutka.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da se vratimo na trenutak i da razgovaramo o Murizziju, čoveku koji vas je pustio poslednjeg dana. Možete sada da zaboravite fotografiju. Možete da je sklonite.

ADVOKAT TOPOLSKI: Možda bi je trebalo uzeti od svedoka da mu ne smeta. Hvala.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Gospodine, sada vas ponovo pitam o Murizziju. U redu? Da li me razumete?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Dobro. Da li ste uopšte gledali televiziju prošle godine, odnosno u februaru 2003. godine, kada su ovi optuženi prvi put došli pred ovaj Sud? Da li ste to videli na televiziji prošle godine?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Video sam na televiziji sve što se događalo posle rata.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Moje pitanje odnosilo se na ovo mesto, na ovaj Sud, na Hag i kada su se Fatmir Limaj i drugi pojavili na Sudu, što je bilo na televiziji.

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pa nisam imao vremena da ih stalno gledam na televiziji, na suđenju. Nekad sam gledao, nekad nisam, ali sećam se da sam lično to konkretno gledao na televiziji.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li znate da su oni rekli da je Murizzi bio ovde u Hagu 2003. godine? Da li znate da su oni to rekli?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne sećam se toga. Ne sećam se ničega o tome da je Murizzi bio ovde.

prevodioci: Mikorofon, molim vas.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: On nije mogao da bude u Hagu, pravi Murizzi, u februaru 2003. godine, zato što je on bio mrtav. To je tačno, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Koliko ja znam, on je mrtav. I meni se tako činilo na osnovu fotografije koju sam video.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste prepoznali osobu koju su zvali Murizzi ovde, kada ste gledali na televiziji ovo suđenje?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste nekome rekli da je to pogrešan čovek?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Ne sećam se da sam to ikome rekao, ali sam video da to nije pravi Murizzi.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Videli ste da to nije pravi Murizzi ali niste ništa u vezi s tim preduzeli. Da li je to vaš odgovor?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Kada sam ga video na televiziji, rekao sam sebi: "Ovo nije Murizzi." Sećam se... sećam se toga. On nije bio Murizzi. Nije imao njegovu telesnu građu ili bilo šta slično.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ne. Pravi Murizzi je bio mrtav...

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pravi Murizzi je bio mrtav. Zašto ste ćutali o tome kada ste videli da oni imaju pogrešnog Murizzija?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Video sam da se radi o grešci i ja mogu to ponovo da kažem da sam video da to nije pravi Murizzi.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li je vaš cilj, gospodine, da nam kažete istinu?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pa, ja sam se zakleo ovde da ću govoriti istinu. Ali ako ne mogu da se setim, ne mogu. Stvari koje znam, ja ovde i kažem.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li vam je bitno što jedan nevin čovek može da bude osuđen? Da li vam je to bitno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ja mislim da ja ovde govorim istinu. Naravno, mislim da bi bilo za žaljenje ako bi neko ko nije kriv, bio osuđen. Ali ja mogu samo da vam kažem ono što sam video i mogu da vam govorim o onome što sam lično preživeo i ništa... ništa osim toga. Doduše, zaboravio sam stvari (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

TUŽILAC CAYLEY: *(nije uključen mikrofon)*

SUDIJA PARKER: U redu. Redigovaćemo i preći ćemo sada na privatnu sednicu.

ADVOKAT TOPOLSKI: Izvinjavam se. Zaboravio sam da zamolim da pređemo na privatnu sednicu. Moja greška.

SUDIJA PARKER: U redu. Redigovaćemo ovo ime i vrtićemo se na otvorenu sednicu. Hvala.

(privatna sednica)

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Već ste rekli da je Qerqizi bio zao čovek. To tačno, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pa uvek je bio vrlo agresivan, od prvog trenutka kada sam ga video u Lapušniku/Llapushnik.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Taj čovek, Qerqizi, bio je vrlo nasilan čovek, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Qerqizi nas je tukao sve vreme. Bio je agresivan. Radio nam je sve, skoro sve.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: To je čovek koga nikada nećete zaboraviti?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Ne mogu da zaboravim tog čoveka.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Dana 16. januara 2002. godine razgovarali ste sa gospodinom koji se zove Kareakes, iz Čikaga, on je bio istražilac. Da li se sećate toga?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne mogu sada da se setim. Jednostavno se ne sećam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Sa vama je bio vaš prijatelj koji vam je pomagao u prevođenju. Taj prijatelj je govorio nemački. Da li se sada sećate o čemu vam govorim?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Ako govorite o prvom putu. Mislim o početku.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da, o tome govorim.

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Sećam se toga ali se ne sećam imena.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: To je bilo 16. januara 2002. godine i to je bila prva situacija kada ste vi razgovarali sa istražiocem. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. To je bilo prvi put. Ali ne mogu da se setim koje je godine to bilo.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: To je bilo u januaru 2002. godine, oko četiri i po godine nakon što ste otišli sa tog mesta u Lapušniku/Llapushnik. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Kao što sam rekao, to je tačno, ali ne mogu da se setim godine. Zaista ne mogu da se setim.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Nadam se da ću da koristim vrlo jednostavne reči u vezi sa tim razgovorom i nadam se da ćete biti u mogućnosti da mi odgovarate sa da ili ne na svako od mojih sledećih pitanja. Da li me razumete?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, razumem vas.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: U razgovoru sa gospodinom Kereakesom vi ste mu dali mnogo informacija, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pa, prvi put sam s njim razgovarao. Tamo je bio prevodilac. Znam o čemu vi govorite. Bilo mi je prevedeno.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Razgovarali ste s njim o određenim mestima, je li tako?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Razgovarali smo o Lapušniku/Llapushnik, da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Razgovarali ste s njim o stvarima koje su se dogodile, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Čak ste se setili i delova brojeva registarskih tablica automobila koji su bili tamo. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Razumem, da. Ne, ne sećam se toga.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Reću ću vam da ste to rekli. Na stranici koja nosi oznaku ERN 0323-1249, pri kraju prvog paragrafa govorili ste o jednom automobilu sa srpskim registarskim tablicama i to u dva navrata. I zato vam kažem da ste se sećali čak i registarskih tablica. Da li se slažete sa mnom?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Koliko znam, to se nije dogodilo. Ne sećam se da sam ja lično rekao bilo šta o srpskim registarskim tablicama i ne sećam se da samo o tome uopšte govorio.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pa mogu da vam kažem da je to bilo tako, gospodine.

TUŽILAC CAYLEY: Da li mogu sada da se ubacim na ovom mestu? Mislim da bi bilo korektno...

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome. Nisam to rekao. Ne sećam se da sam ja lično pomenuo tu stvar u vezi sa registarskim tablicama ili sa brojem na registarskoj tablici.

TUŽILAC CAYLEY: Časni Sude, bez želje da svedoka vraćam na ono što govori gospodin Topolski, ako mu se taj odeljak pročita na zatvorenoj sednici, smatram da će mu to možda osvežiti pamćenje, jer je tu reč o vozilima koja on poznaje. Ali kad mu se samo tako pročita, ne verujem da će se svedok setiti. U svakom slučaju, to je moj predlog.

ADVOKAT TOPOLSKI: Mislim da je to od velike pomoći i ja sam veoma zahvalan na toj sugestiji. Zapravo sam hteo svedoku da predočim albansku verziju njegove izjave. I sada ću da zamolim da pređemo na privatnu sednicu, a ja ću da pročitam poslednje dve rečenice iz prvog paragrafa na toj stranici koju sam identifikovao.

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Nadam se gospodine da ćete mi poverovati da ste u ovom razgovoru sa gospodinom Kereakesom, neću pominjati nijednog od njih, pomenuli barem 16 imena različitih osoba. Znam da vam je teško da se setite, ali da li mi verujete? Prebrojao sam ih – 16 različitih imena. Da li to prihvatate ili ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pa, ne sećam se da sam pomenuo 16 različitih imena. Ako govorite o ljudima koji su bili tamo sa mnom ili koliko nas je pušteno ili koliko ih je ostalo nakon našeg puštanja, onda je to drugo pitanje, ali ja se ne sećam te činjenice.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Neću pominjati nijedno ime. Vi ste naveli imena ljudi koji su vas odveli i ljudi koji su bili sa vama kada ste odvedeni. Da li prihvatate ili ne prihvatate to? I ako želite, mogu da vam pokažem vašu izjavu.

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Samo... samo da... ako govorimo o prvoj situaciji kada su spomenute registarske tablice, ali ja se ne sećam brojeva na tim registarskim tablicama. Ne znam ništa u vezi sa tim imenima.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Bili ste tamo sa tim istražiocem, zato što ste odlučili da ispričate svoju priču. To je tačno, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Ne razumem vas.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Odlučili ste da budete hrabri i da govorite, zar ne? To je razlog zašto ste bili tamo?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne, nisam odlučio da budem hrabar.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Želeli ste da vlasti znaju...

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Želeli ste da vlasti znaju šta se dogodilo vama i drugima. I to je bio razlog zašto ste bili tamo i razgovarali sa istražiocem, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Mogu da kažem samo istinu. Nije to zato što sam ja odlučio da postanem hrabar ili bilo šta, ili da izmišljam stvari koje se nisu dogodile. Ono što sam ja iskusio, ja sam ovde već rekao - kroz šta sam prošao i samo ono što znam. Ja sam vam ovde već govorio o svojim patnjama. Na svojoj ruci imam još uvek tragove lanaca.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Zašto istražiocu niste spomenuli ime Qerqizi kada ste se prvi put s njim sastali? Zašto niste spomenuli ime najnasilnijeg čoveka, najgoreg čoveka, strašnog čoveka?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne sećam se da mi je bilo ko postavljao takva pitanja koja mi vi sada postavljate.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Skoro dva meseca kasnije ponovo ste se sastali sa istražiocima, 13. marta 2002. godine. Imamo pred sobom zapisnik sa sastanka koji ste imali i vi ste ih odveli na jedno mestu. Da li se sećate toga?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ako govorite o planinama, da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI: Stranica koja nosi oznaku ERN 0323-1269, ako je nekome potrebno.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Izgleda da tog dana koji ste proveli sa istražiocima ponovo niste pomenuli tog strašnog čoveka, Qerqizija. Zašto niste?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne sećam se da me je iko išta pitao o Qerqiziju ili o tim stvarima, inače... ne sećam se da me je iko to pitao.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Prvi put ste ime Qerqizi pomenuli na trećem sastanku sa istražiocima, nedelju dana kasnije, 20. marta 2002. godine?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne, ne sećam se toga.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pa ponovo se nadam da ćete to prihvatiti od mene. Gledam u dokument koji nosi oznaku ERN 0323-1217, u izjavu koju ste vi dali, u kojoj se prvi put pominje ime Qerqizi. Da li se sada sećate? Da li su vas oni pitali o njemu ili ste se sami setili da kažete njegovo ime?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne mogu da se setim toga u ovom trenutku.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Imali ste još jedan sastanak 1. aprila 2002. godine. To je sastanak broj 4. Sada ću da vas pitam o nečemu o čemu vi još niste govorili. Na tom sastanku, to je dokument koji nosi oznaku ERN 0323-1282, vi ste govorili o dve žene, koje su bile vojnici, koje su nekoga odvele. Da li se sećate da ste istražiocima govorili o tome? Ne spominjite ime te osobe, već samo odgovorite na moje pitanje sa da ili ne. Da li se sećate da ste govorili o dve žene, koje su bile vojnici OVK?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Mogu ovde da spomenem imena ako govorite o te dve žene koje vi spominjete.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: U redu.

ADVOKAT TOPOLSKI: Pošto bi to moglo da ima veze sa žrtvom, možda bi trebalo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Rekli ste istražiocu da je Qerqizijeva sestra nekog tukla. To ste im rekli jer vam je neko drugi dao tu informaciju. To je tačno, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Ne sećam se da sam bilo šta rekao o Qerqizijevoj sestri.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pa rekli ste. I uradili ste to, jer ste spremni da ukažete na nečije ime prosto na osnovu onoga sto vam kažu drugi ljudi. To ste uradili ovde, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Mislim da nisam ništa rekao o Qerqizijevoj sestri. Ako jesam, onda bih prihvatio. Ono što znam, znam. Ono što ne znam, ne znam. Ali ovo nisam rekao. Prošlo je već šest godina i možda sam neke stvari zaboravio. Ono što znam, ja vam sada govorim.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ono što ja znam, gospodine, jeste ono što čitam...

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ono što ja znam, jeste ono što čitam iz vaše izjave, izjave svedoka od 1. aprila i ja ću vam to pročitati: "Koliko ja znam, jedna od žena vojnika je iz Račka/Raçak. Ona je Qerqizijeva sestra i ona sada radi kao policajac u Kosovskom zaštitnom korpusu u Uroševcu/Ferizaj." Vi ste...

TUŽILAC CAYLEY: Časni Sude, da li bi gospodin Topolski mogao da pročita poslednju rečenicu u izjavi, jer mislim da će biti malo jasnije?

ADVOKAT TOPOLSKI: Da li možemo da pređemo na privatnu sednicu da bi to uradio? Ja sam svakako to nameravao. Pokušavao sam da to podelim.

(privatna sednica)

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Poslednji put kada ste se sastali sa istražiocima da razgovarate o ovom predmetu pre nego što ste došli u ovu sudnicu bilo je kada ste stigli u ovaj grad. Da li se sećate? Pred sam kraj novembra meseca, pre nekoliko dana. Da li se sećate toga?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Molim vas, da li možete da ponovite pitanje? Nisam vas razumeo.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Svakako. Poslednji put, ja tvrdim da je to bio šesti put, sastali ste se sa istražiocima da razgovarate o ovom predmetu, nekoliko dana nakon što ste stigli u Hag. Da li se sećate da ste se sastali sa predstavnicima kancelarije Tužilaštva i razgovarali o svom svedočenju?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, razgovarali smo ali ne znam o čemu me pitate.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pa, doći ću do pitanja. Samo sam želeo da vas pitam da li se sećate da ste s njima razgovarali. Vidim da se sećate. Govorili ste im o Qerqiziju, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, razgovarali smo o Qerqiziju.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: To je bilo prvi put da ste pokušali da date opis Qerqizija, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Mislite ovde ili ranije?

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Mislim ovde?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: To je bilo kada ste im rekli da ste saznali da se on zove Isak Musliu i da ste to saznali od čoveka koji se zove...

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, mislim da sam to već rekao na otvorenoj sednici, ali molim da pređemo na privatnu sednicu iz mnogo razloga?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Želeo bih da vas pitam da li ste videli čoveka koji se zove Isak Musliu ili čuli o čoveku, Isaku Musliu u poslednjih nekoliko godina? Već ste nam rekli da ste videli ovo suđenje na televiziji. To je tačno, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Što se tiče Qerqizija, video sam ga na televiziji.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste videli bilo koju njegovu fotografiju u novinama?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Zato što mi vid nije najbolji... i ne vidim ih.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li znate šta je kalendar?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Mislim da znam šta je kalendar.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste videli fotografiju Qerqizija u kalendaru koji se prodavao na Kosovu/Kosovë?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne. Mislim da nisam. Nisam imao priliku da to vidim.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Gospodine, mislim da ono oko čega možemo da se složimo jeste da je jedini razlog zašto ste Qerqizija nazvali Isak Musliu zato što su vam drugi rekli da je to njegovo ime. To je tačno, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Mislim da sam vam već rekao od koga sam čuo njegovo pravo ime.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Hteo bih da vas pitam o jednom drugom imenu koje ste juče spomenuli. To je Tamuli. Da li se sećate da ste juče govorili o Tamuliju?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Malo se sećam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Tamuli je poznato ime danas na Kosovu/Kosovë, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Nikad za njega nisam čuo.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Tamuli je bio mučenik. Njegova smrt se svake godine obeležava na Kosovu/Kosovë, zar ne?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ja znam da je on heroj, ali ja tamo ne idem. Nikad nisam išao tamo.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Vidite, 1998. godine, čovek po imenu Tamuli nije bio poznat pod imenom Tamuli. Imao je drugo ime. Da li znate to?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ja ga znam samo kao Tamulija. Nisam znao da je imao drugo ime.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: 1998. godine, zato što je imao tamnu kožu i ni iz jednog drugog razloga, bio je poznat kao Mujahedini. To mu je bio pseudonim. Da li ste to čuli ranije?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Mislite da su Tamulija zvali Mujahedini?

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da. Ako ste ga 1998. godine videli u Lapušniku/Llapushnik, nije mogao da bude poznat kao Tamuli. To ime je dobio mnogo kasnije. Dakle, pitam vas da li ste sigurni da je to bio Tamuli 1998. godine ili je to još nešto što vam je neko drugi rekao?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne znam od koga sam to čuo. Ljudi su ga zvali Tamuli. I meni nije poznato ni jedno drugo njegovo ime.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Mi znamo da je poslednji dan kada ste mogli da budete na tom mestu u Lapušniku/Llapushnik bio 26. juli 1998. godine. Rekli ste nam da je Qerqizi dolazio svako veče osim poslednje nedelje. Da li je to istina?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Qerqizi je dolazio tamo nekad noću, nekad danju, a ne bi prošla nijedna noć da nas on ne bi tukao. To je istina.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: U transkriptu, to je moja stranica broj 38, red broj 25, juče ste rekli gospodinu Cayleyu, gospodinu koji sedi preko puta sa vaše desne strane, da je dolazio svake noći, osim poslednje nedelje. E sad, želim da vas pitam da li je to istina?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Rekao sam, svaku noć bi dolazio i tukao bi nas. Kad god nije bio angažovan u borbi, dolazio je tamo, danju ili noću i tukao bi nas, osim te poslednje nedelje.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Kada kažete "nedelja", da li mislite na sedam dana?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne, ne celu nedelju. Reko sam možda poslednjih dana. Možda tri poslednja dana, ne više. Dakle, svaki dan ili svaku noć. Nije dolazio preko dana. Dolazio bi noću. I psovao bi nam naše majke. Šutirao bi nas. Udarao. Donji ekstremiteti su nam bili skroz krvavi. U stvari, još uvek imam ožiljke.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ne sumnjam gospodine, da su vam se te stvari možda dogodile. Ali pitanje je ko je to uradio. Vidite, čovek koga zastupam nije bio u Lapušniku/Llapushnik sedam dana do 26. jula 1998. godine. On se borio negde drugo, pa nije mogao da dođe da vas tuče. Da li me shvatate?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Razumem. Ovde se radi o tri dana. Dakle, kada...

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: U redu.

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Kada je započela srpska ofanziva i kada su se kretali prema Lapušniku/Llapushnik...

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Dakle, mi bi trebalo to da razumemo. Kada kažete "poslednje nedelje", vi u stvari mislite na poslednja tri dana. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Pre nego što sam pušten. Pre nego što sam pušten da odem iz štale.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste posle rata čuli Qerqizija, Isaka Musliua, kako daje intervju na televiziji o borbama u kojima je učestvovao? Da li ste to čuli?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne, nisam video.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste znali da je Isak Musliu...

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li ste znali da je Isak Musliu posle rata bio u Vojnoj policiji u zoni Nerodimlje/Nerodimë? Da li ste to znali?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne mogu toga da se setim.

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, ovo je sve što sam imao da pitam ovog svedoka. Verovatno sam dao pogrešnu referencu za transkript, ukoliko je to važno. U ispravljenom transkriptu to je stranica broj 28 a ne broj 38. Izvinjavam se, gledao sam u neispravljen transkript.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

ADVOKAT TOPOLSKI: To je referenca za prošlu nedelju.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo sa radom u 16.15 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Cayley.

TUŽILAC CAYLEY: Hvala, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC CAYLEY

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Svedoče, da li me čujete? Svedoče, dobar dan. Da li me čujete?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Imam veoma malo pitanja za vas, tako da ćete od predsedavajućeg sudije vrlo brzo biti pušteni da odete. Imam samo nekoliko pitanja za vas. Juče vam je gospodin Mansfield, zastupnik Fatmira Limaja postavio sledeće pitanje: "Da li ste ikada bili u Lapušniku/Llapushnik pre rata?" a vaš odgovor je bio: "Redovno sam tamo odlazio." Dakle, moje pitanje je sledeće: koliko redovno, koliko često ste odlazili u Lapušnik/Llapushnik, u selo Lapušnik/Llapushnik pre rata?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Nisam bio nikada u selu Lapušnik/Llapushnik pre rata. Prolazio sam kroz selo Lapušnik/Llapushnik na svom traktoru možda jednom nedeljno. Odlazio sam u Orlate/Arllat, selo koje je blizu Lapušnika/Llapushnik, i prolazio sam tim putem.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Vi ste pre rata...

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Pre rata, vi ste prolazili kroz selo Lapušnik/Llapushnik jednom nedeljno. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Koliko dobro...

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Koliko dobro vam je poznato selo Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Poznajem Lapušnik/Llapushnik sasvim dobro. Rekao sam vam da sam prolazio kroz to mesto i znao sam to mesto. Bio sam tamo.

TUŽILAC CAYLEY: Časni Sude, nemam više pitanja za svedoka. Jedino pitanje kojim još želim da se pozabavim tiče se... trebalo bi da to obavim ovde sa svedokom. Pokazao sam svedoku fotografiju iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj 6 a to je fotografija štale. I naveo sam i ERN oznaku. To se nalazi na 80. stranici neredigovanog transkripta. I pročitacu ponovo tu rečenicu zato što je verovatno drugi broj stranice posle repaginacije transkripta, i rekao sam sledeće: "Svedok pokazuje desni, stražnji deo štale na fotografiji koja nosi oznaku ERN U008-3764, kada je rekao da je Veseli bio tamo smešten."

Međutim, fotografija nosi oznaku ERN U008-3674. Jednostavno sam permutovao broj i moje kolege mogu da provere na fotografiji, pa će da vide da je to tačan broj. Vidim da gospodin Khan klima glavom, tako da mislim...

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Cayley. To se slaže i sa našim brojevima. Gospodine, moram vam reći da je vaše ispitivanje završeno. Biće vam drago da znate da više nema pitanja za vas. Pretresno veće želi da vam se zahvali što ste došli u Hag i što ste nam pomogli u našem radu. Opuštamo vas sada, slobodni ste da se vratite kući. Osoblje napolju će vam pomoći da sve sredite. Za koji trenutak moći ćete da odete odavde u prostor za svedoke. Hvala vam. Možete ste da odete.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA PARKER: Gospodine Cayley, da li ste spremni za sledećeg svedoka?

TUŽILAC CAYLEY: Časni Sude, spremni smo da nastavimo sa sledećim svedokom. A njega će u ispitivanju voditi moj kolega gospodin Black i verovatno će vam biti drago da znate da će ovaj svedok da odgovara na otvorenoj sednici.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC CAYLEY: Molim vas da me izvinite za nekoliko minuta. Vratću se i biti pored gospodina Blacka, ali moram nešto da obavim. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Cayley. Molim da se uvede sledeći svedok.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine. Vaše ime je Vojko Bakrač, zar ne?

SVEDOK BAKRAČ: Tako je, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Očigledno je da me čujete na jeziku koji razumete?

SVEDOK BAKRAČ: Da, čujem vas.

SUDIJA PARKER: Hvala. Molim vas da uzmete ovu karticu koja vam je ponuđena i da pročitate naglas svečanu izjavu.

SVEDOK BAKRAČ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite, sedite. Izvolite, gospodine Black.

TUŽILAC BLACK: Hvala, časni Sude. Nadam se da je to po volji Suda.

Svedok Vojko Bakrač

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC BLACK

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, da li me čujete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Čujem vas.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste se udobno smestili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Zamoliću vas da ako u bilo kom trenutku ne razumete neko od mojih pitanja, da mi to kažete, i ja ću preformulisati pitanje. Da li ste me razumeli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam. Razumeo sam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Želim da spomenem sledeće: osim kada idemo na privatnu sednicu, zamolio bih vas da ne spominjete zemlju u kojoj trenutno živite. Da li ste me razumeli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, razumeo sam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, pre nego što vam postavim pitanja o vama i događajima koji su se odigrali 1998. godine, želim nakratko da prođem kroz vašu izjavu koju ste dali pre nego što ste došli ovamo. Kao prvo, da li se sećate da ste imali razgovor sa predstavnikom Međunarodnog krivičnog suda u januaru 2003. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, sjećam se.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste tom prilikom dali potpisanu izjavu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste imali priliku da pogledate tu izjavu i da unesete potrebne izmene?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Od trenutka kada ste dali tu izjavu, do trenutka kada ste došli ovamo u Hag da svedočite, da li ste se sreli sa nekim predstavnikom Međunarodnog krivičnog suda?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Ali od kada ste stigli ovamo u Hag, vi i ja sastali smo se u nekoliko navrata da bismo razgovarali o vašem svedočenju. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Hvala. Pre sastanka sa istražiocem Međunarodnog krivičnog suda 2003. godine, da li ste dali izjavu bilo kojoj organizaciji o vašim iskustvima tokom 1998. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jesam. Odmah nakon tih događaja. Organizaciji... Međunarodnoj organizaciji za humanitarno pravo.

TUŽILAC BLACK: Uz pomoć sudskog poslužitelja želeo bih da pokažem svedoku dokument koji nosi oznake ERN od broja U003-1082 do broja ERN U003-1092.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, molim vas pogledajte na trenutak ovaj dokument. Da li prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je to izjava koju ste dali ovoj međunarodnoj organizaciji koju ste upravo spomenuli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je ta prva moja izjava.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kada ste dali tu izjavu? Kog datuma?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: 2. avgusta 1998. godine.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Hvala. Gde se odigravao taj razgovor? U kojoj državi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U Srbiji, u Beogradu, u okolini Beograda u malom mjestu Grocka. Mjestu rođenja moje supruge.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, spomenuli ste da ste ovu izjavu dali vrlo brzo nakon događaja o kojima ste razgovarali. Da li su događaji bili sveži u vašem sećanju u vreme kada ste dali izjavu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesu. Bila su potpuno svježa.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A da li ste imali priliku da pogledate i tu izjavu i da unesete potrebne promene?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste imali priliku da pročitate tu izjavu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, dok nisam došao ovamo.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A kada ste došli ovamo, da li ste je pročitali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, da li je to tačan prikaz onoga što se dogodilo 1998. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, to je tačan prikaz.

TUŽILAC BLACK: Časni Sude, zamolio bih da se ovo obeleži kao sledeći dokazni predmet Tužilaštva?

SUDIJA PARKER: Na kom osnovu?

TUŽILAC BLACK: Časni Sude, Odbrana je iznela sugestije da je ovaj slučaj izmišljen, da je svedok dao svoj iskaz neko vreme nakon događaja. A mi bismo želeli da kažemo da je ova izjava data praktično istovremeno. Napravljena je 2. avgusta 1998. godine i sasvim je očigledno da u najmanju ruku nije kasnije izmislio svoju priču jer je to, u stvari, rekao ovoj organizaciji 2. avgusta 1998. godine. Na osnovu toga, tražim da se prihvati u spis.

SUDIJA PARKER: Moj odgovor je, bez okretanja na moju desnu stranu, ne. Možda može u ovom trenutku da se obeleži za identifikaciju. Identifikovan je. Ako bude predloga skorijeg otkrića ili nečeg sličnog, to bi moglo biti značajno.

TUŽILAC BLACK: U redu, časni Sude. Hvala vam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač...

SUDIJA PARKER: Samo trenutak, da uđe u zapisnik.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P77 ID, obeležen za identifikaciju.

TUŽILAC BLACK: Hvala.

SUDIJA PARKER: Nije dokazni predmet. Samo je obeležen za identifikaciju.

TUŽILAC BLACK: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, osim ove dve izjave o kojima smo upravo razgovarali, da li ste vi davali još neke izjave o događajima iz 1998. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li su srpske vlasti sa vama razgovarale o vašem iskustvu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Razgovaralo se taj drugi dan nakon što sam oslobođen - u Državnoj bezbednosti u Prištini/Prishtinë.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste razgovarali sa bilo kojom drugom žrtvom nakon što ste pušteni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A šta je sa vašim sinom? Da li ste sa njim razgovarali o vašem svedočenju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Nismo razgovarali o svedočenju.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, i moje poslednje pitanje o ovoj temi: da li ste bilo koji deo ovog suđenja pratili putem medija, bilo kod kuće preko televizije ili od kada ste stigli ovde u Hag?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, samo površno preko novina. Članke...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, sada ću vam postaviti nekoliko pitanja o vama. Gde ste rođeni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U Brežicama, Slovenija.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kog datuma?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: 11. jedanaestog 1950. godine.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, šta ste po etničkoj pripadnosti?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne razumijem pitanje.

ADVOKAT KHAN: Časni sude, ako smem da kažem, što se tiče preliminarnih stvari i događaja u pozadini do 1998. godine, nemam nikakvih primedbi ako moj prijatelj želi da ide u tom pravcu.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Khan. Da li je to...

ADVOKAT GUY-SMITH: Pridružujem se.

SUDIJA PARKER: Da li taj stav svi dele? Hvala vam. To može da ubrza stvari, gospodine Black.

TUŽILAC BLACK: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, da li smatrate sebe Jugoslovenom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste pravoslavne vere?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, gde ste živeli do 1991. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U Zagrebu, u Hrvatskoj.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste se školovali u Hrvatskoj?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Šta ste po obrazovanju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ugostiteljsku školu sam završio u Zagrebu. Ugostitelj sam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste služili redovni vojni rok u Jugoslovenskoj narodnoj armiji od 1969. do 1970. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam. Bio sam u vojsci... Raška, to je južna Srbija.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste oženjeni i imate dva sina?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, da li ste vi zajedno sa svojom porodicom napustili Hrvatsku 1991. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesmo, svi zajedno.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Zašto ste otišli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Zbog tadašnje situacije i... Žena mi je rođena Beograđanka, i tu je bilo verbalnih provokacija moje supruge i moje djece, i zato smo riješili da odemo kod njezinih roditelja.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: I dakle, u Beograd ste otišli krajem 1991. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U decembru, krajem decembra. Supruga i djeca su mi već bili u Beogradu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Koliko dugo ste ostali u Beogradu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Osam... osam do devet meseci, 1992. godine. Do septembra tačno.

TUŽILAC BLACK: Časni Sude, da li možemo nakratko da predemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, pređimo sada na vreme koje ste proveli u Đakovici/Gjakovë, na Kosovu/Kosovë. Da li ste ikada imali problema sa vašim albanskim kolegama ili komšijama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li znate da li je albansko stanovništvo imalo problema sa srpskim vlastima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, čuo sam to.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li možete da nam opišete ukratko o kakvoj je vrsti problema reč?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda neću dobro definisati, ali...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: U redu. Možemo da pređemo na sledeće pitanje.
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Više zapostavljeni...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, samo da bude jasno, ko je bio zapostavljen?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Albanci od tadašnje vlasti. Vlast je tada bila većinski srpska, iako manjinsko stanovništvo.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, da li možete da opišete atmosferu u Đakovici/Gjakovë 1998. godine? Da li se nešto promenilo u odnosu na prethodne godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Meni lično ništa. Ali postoji televizija i novine koje se čitaju i sad... ja sam s tim bio upoznat da su počele raznorazne, da ne kažem, provokacije Albanaca prema Srbima, i tako. U samoj Đakovici/Gjakovë nije to bio slučaj.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kada ste prvi put čuli za Oslobodilačku vojsku Kosova? Otprilike.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa meni se čini te godine, 1998. godine. Ne mogu tačno da se setim.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je to bilo pre događaja koje ćete ovde danas da opišete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Prije.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Ne tražim od vas da budete potpuno konkretni. Razumem da je prošlo mnogo vremena od tada, ali da li možete da procenite da li je to bilo par meseci pre?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, par meseci prije.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A šta ste čuli, ako možete bilo čega da se setite?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa, pričalo se da imaju... da su naoružani. Presreću kao, srpske civile i suprotstavljaju se vlastima i vojsci, i tako to. Uglavnom, o tome je reč.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Časni Sude, ne nameravam da tokom ovog ispitivanja često prelazim na privatnu sednicu, ali ima nekoliko tema zbog kojih ću moliti privatnu sednicu. Molim vas, da li možemo nakratko da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, rekli ste da ste 29. juna 1998. godine vi i vaša porodica trebali da odete u Beograd. Kako ste želeli da putujete tog dana, kojim prevoznim sredstvom?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja i moja supruga i jedan od mojih sinova, drugi je studirao englesku književnost u Prištini/Prishtinë, pa je dan ranije otišao za Beograd... i rekoh, moja supruga i moj sin mlađi i ja krenuli smo autobusom. Drugog sredstva nismo imali. Uputili smo se do Beograda preko Prištine/Prishtinë.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Ko je bio u tom autobusu kojim ste se vozili prema Prištini/Prishtinë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bili su putnici, koji... svako je išao svojim razlogom. Poznavao nisam nikoga unutra.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate da li je osim vas bio još neki Srbin u tom autobusu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bilo je nekoliko. Ne sećam se tačno broja. Znam da su bile dve devojke i dva, tri mladića i neki... tako. Ne bih znao broj. Bio je autobus skoro pun.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A ostali ljudi u autobusu, da li su bili Albanci?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, bili su Albanci.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li znate da li je vozač autobusa bio Albanac ili Srbin?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Albanac je bio.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, da li se sećate da li je bilo nekih zadržavanja na početku putovanja kada ste napustili Đakovicu/Gjakovë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jeste. Na putu prema Prizrenu/Prizren negde na pola puta je autobus stao, kao zbog nekog kvara. Tu smo čekali sat vremena.

TUŽILAC BLACK: Uz pomoć sudskog poslužitelja hteo bih da upotrebim grafoskop. Molim vas, želeo bih da stavimo na grafoskop mapu broj 4 iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P1.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, možete da vidite na ekranu, ali takođe i sa vaše leve strane imate tu mapu. Možda vam je lakše da to vidite sa vaše leve strane. Prepuštam to vama. Kao prvo, da li možete Pretresnom veću da pokažete gde se nalazi Đakovica/Gjakovë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: *(svedok pokazuje)*

TUŽILAC BLACK – PITANJE: I to je grad u kom ste živeli sa svojom porodicom u to vreme?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tu sam živio.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate kojim putem je toga dana, 29. juna 1998. godine autobus trebalo da ide do Prištine/Prishtinë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Trebao je ići preko Prizrena/Prizren i Suve Reke/Suharekë tamo za Prištinu/Prishtinë.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li možete Pretresnom veću da pokažete otprilike tu rutu, koristeći kartu sa vaše leve strane?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: *(svedok pokazuje)*

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Hvala vam. Da li ste i drugim prilikama, pre tog dana, putovali autobusom za Prištinu/Prishtinë?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesam. Možda jedno mesec i po dana pre toga. Žena mi je bila u bolnici u Prištini/Prishtinë, pa sam neki put službenim kolima a neki puta autobusom išao, ali ne tim putem.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kojim ste putem išli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Išli smo drugim putem koji je... uvek se išlo tim putem za Prištinu/Prishtinë preko... i dalje za Beograd.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li možete Pretresnom veću pokazivačem da to pokažete na karti koja se nalazi sa vaše leve strane?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pokušaću. *(svedok pokazuje)*

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Hvala. Mislim da nam je sada jasno.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: ...ne znam ali tim putem se išlo.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li znate zbog čega se tim putem nije išlo 29. juna 1998. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Rečeno je da je zatvoren put.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate ko je to rekao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To su rekli na stanici da nije siguran taj put i da se ne ide tim putem, da se ide drugim putem preko Brezovice za Prištinu/Prishtinë.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Želim da vam pokažem još jednu kartu, to je karta broj 5 iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P1. Zamolio bih da se stavi na grafoskop.

TUŽILAC BLACK: Časni sude, koje vreme bih trebao da planiram što se tiče pauze?

SUDIJA PARKER: Zbog kašnjenja imaćemo dve kraće sednice, tako da bi prva pauza trebalo da bude u 17.45 ili u 17.50 časova.

TUŽILAC BLACK: Puno vam hvala časni Sude.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, ne znam da li će biti lakše na ovoj karti ili na prethodnoj, ali da li možete da nam pokažete tu rutu preko Brezovice, koju ste upravo spomenuli, na ovoj karti?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pokušaću ali ja ne znam te rute, te puteve kojim idu, ali to je tako rečeno "preko Brezovice". Ja tim putem nikada nisam išao. *(svedok pokazuje)*

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Hvala. Da li je vozač autobusa pošao tim putem koji ste nam upravo pokazali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo jednim delom, do Suve Reke/Suharekë, čini mi se.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A gde je išao posle Suve Reke/Suharekë, ako možete, molim vas, da nam pokažete na karti?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: *(svedok pokazuje)*

TUŽILAC BLACK: Samo da kažem za zapisnik: svedok je pokazao prema severu, prema mestu Dulje/Duhël koje je na tom putu. Mislim da smo sa ovom kartom završili. Hvala.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, da li je iko pitao vozača autobusa zašto ide putem kroz Dulje/Duhël umesto preko Brezovice?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Pitao ga je konduker i još neki čovek.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: I da li ste čuli odgovor na to pitanje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Rekao je da je pitao miliciju i da je milicija rekla da se ne puca. Pitao je miliciju tamo na punktu po izlasku iz Suve Reke/Suharekë da li se preko Dulja/Duhël puca.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je vozač autobusa govorio srpski kada je to rekao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Na srpskom je rekao.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste u bilo kom trenutku za vreme tog putovanja videli vojnike duž puta? Posle Suve Reke/Suharekë, da pojasnim.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesmo. Prije nego što je autobus zaustavljen od strane...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li su to bili vojnici OVK koje ste videli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Šofer je rekao: "Vidiš, to je UÇK."

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste ih videli svojim očima? Nije mi jasno.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesam. Sedeli su na jednom proplanku iznad... iznad ceste i ljudi, Albanci, su počeli da im mašu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je to prvi put da ste vi lično videli vojnike OVK?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, zamolio bih vas da nam opišete šta je sledeće što se dogodilo nakon što ste videli te vojnike pored puta?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Možda kilometar, dva ili... ne znam tačno, autobus su zaustavile tri osobe. Jedna osoba je imala znak stop ili tako nešto i s tim znakom je

dala znak autobusu da stane. Bio je u maskirnoj uniformi sa kapom koja je imala oznaku UČK vojske. Bila su još dvojica koji su stajali sa strane.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se autobus, u stvari, zaustavio?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Šta se zatim dogodilo?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Taj čovek sa znakom je ušao u autobus i na srpskom zatražio dokumenta, lična... lična dokumenta. Pošto smo moja supruga i ja sedeli na prvom sedištu, prvo je uzeo moja dokumenta. Pogledao i rekao mi da izađem. Posle je prešao kod Ivana, mog sina inače, video njegova i rekao: "Izađi i ti." I dok smo izlazili moja supruga je počela da plače, da viče i krenula je jednog momenta da bi pokupila sina. Međutim, jedan od one dvojice što su bili napolju ju je grubo odgurnuo i preteći rekao da se smiri i da... I tu je počela galama i gužva. Dotle su već izašli još dvoje ljudi iz autobusa...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Dozvolite mi da vas prekinem na trenutak.

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinjavam se, časni Sude. Izgleda da moj klijent ima neke poteškoće da razume prevodioca. Možda oni malo brže govore. Zamolio bih da malo uspore.

SUDIJA PARKER: Hvala. Ako možete da pokušate da pomognete kolegama, gospodine Black.

TUŽILAC BLACK: Svakako, časni Sude.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, kao što znate, sve što mi kažemo, prevodi se na druge jezike, tako da bi trebalo da pokušamo da govorimo sporije i što je moguće jasnije, i bio bih vam na tome zahvalan. Hvala vam. Mislim da ste nam upravo govorili o tome da li su ili ne i od koga drugog tražili da izađe iz autobusa, osim vas i vašeg sina. Da li je iko drugi morao da izađe iz autobusa?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jeste. Izašli su još dvoje mladića.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kako su se zvali?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Njihova imena kasnije sam saznao, nisam ih poznavao a mogu reći njihova imena. Sada ih znam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Molim vas recite njihova imena.
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Željko Ćuk i Stamen Genov.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Molim vas da opišete čoveka po imenu Stamen Genov, kako je tada izgledao?
SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je bio mladić, svojih oko dvadesetak godina, lepo građen. Niži je bio od mene. Samo je... kažem, lepo građen, mlad čovek, zdrav, pun snage. Ćuk je bio mršav, viši od njega, što se ono kaže, pravi izbeglica.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, kako bi bilo jasno u zapisniku, koliko ste vi visoki u centimetrima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: 175 centimetara.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Hvala. Želeo bih da vam pokažem nekoliko fotografija u sistemu *Sanction*. Pokazaće se na vašem ekranu, gospodine Bakrač.

TUŽILAC BLACK: Ove fotografije su iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P54. Ovaj dokazni predmet je pod pečatom ali te konkretne fotografije su javne. Prva fotografija koju želim da pokažem nosi oznaku ERN U003-2164.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, da li prepoznajete osobu sa fotografije koju vidite na vašem ekranu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je Ćuk.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je izgledao drugačije u vreme kada ste ga vi videli nego što izgleda na ovoj fotografiji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Imao je malo dužu kosu ali slabe je kose bio.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Sada bih želeo da vam pokažem još jednu fotografiju.

TUŽILAC BLACK: Za zapisnik: fotografija nosi oznaku ERN U003-2165.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, da li prepoznajete ovu osobu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, u njemu sam prepoznao Stamera Genova ali on je tu jako mlad, na toj slici. Međutim, crte lica se već naziru na tog mladića.

TUŽILAC BLACK: Hvala. Mislim da smo za sada završili sa ovim sistemom *Sanction*.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, šta se dogodilo nakon što ste vas četvorica skinuti sa autobusa?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Kad su nas izveli iz autobusa, odveli su nas preko ulice do... ja bih rekao, između neke prodavnice i neke zgrade i tamo nas poredali jednog pored drugoga. I taj koji je gledao dokumenta naša, rekao je da Ćuk i... Genov i Ivan odu prvi, a Ćuk i ja da ostanemo. Ja sam molio – rekao sam da je to moj sin – da bih hteo da budem sa njime. On je to uvažio i odveo je Ćuka i Genova sa kolima, plavim kolima, u nepoznatom pravcu za mene. Ivan i ja smo ostali tamo, pa je treći čovek, bio je stariji...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Izvinjavam se što vas prekidam. Želim da vam postavim nekoliko pitanja o ovome što ste nam upravo ispričali. Da li znate koja je bila marka automobila kojima su Ćuk i Genov bili odveženi, taj plavi automobil, kao što ste rekli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je bio plavi, da li je bio *Kadet* ili *Golf*, to... moguće da je *Golf*, moguće je da... u to vreme sam tako mislio da je...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Takođe ste spomenuli i vojnika koji je proveravao vaša dokumenta. Da li se sećate ičega o drugim vojnicima koji su zaustavili ovaj autobus?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je jedan mlađi, onako raščupane kose. Imao je neki... neku fleku ili ožiljak na licu. Pre bih rekao fleku, kao nedostatak pigmenta. A treći je bio visok, onako, i stariji čovek. Svojih 50, 60 godina, možda.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li su ti ljudi bili naoružani?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bili su naoružani. Ovaj stariji čovek je imao pušku, poluautomatsku a onaj mlađi je imao automat.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: U vreme kada su vas izveli iz autobusa, želeo bih da vam postavim nekoliko pitanja, kakav je bio vaš status i ostale trojice ljudi. Gospodine, da li ste bili u to vreme naoružani?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nismo.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Ja se sada usredsređujem samo na vas. Kakvu ste odeću nosili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Imao sam plave pantalone, naravno, cipele i žućkastu kariranu košulju sa crveno-plavim prugicama... prugama uzduž.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, da li ste u to vreme bili pripadnik bilo kakve vojne ili policijske snage?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nisam nikada. Ni u to vreme.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A šta je sa vašim sinom Ivanom? Da li je u to vreme on bio naoružan?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ne u to vreme. Nikada.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Šta je on na sebi imao kada ste izvedeni iz autobusa?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Farmerice i onu mladenačku majicu. Da li je pisalo na njoj nešto, ne znam. Ne sećam se.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Koliko je star u to vreme bio vaš sin?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Napunio je 19 godina, u avgustu, 16. avgusta. Tada još nije imao 19. U stvri, nije napunio 19.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je vaš sin bio deo nekih vojnih ili policijskih snaga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nikada.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je bio plaćen od bilo koje vojne ili policijske snage da nešto uradi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nikada.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je osoba koju ste nazvali Ćuk imala oružje kada je izvedena iz autobusa?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Mislim da nije imao. Ne, nije imao niko oružje.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate šta je on imao na sebi od odeće?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne bih se mogao setiti.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li znate da li je on bio deo nekih vojnih ili policijskih snaga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam. Ne bih rekao. On je bio izbeglica iz... ne znam, zaboravio sam odakle.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A šta je sa Stamenom Genovim? Da li se sećate šta je on imao na sebi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne. Uglavnom su u civilu bili svi.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je on bio naoružan?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Posle sam saznao da je imao pištolj u autobusu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Tokom tih događaja u autobusu, da li je on u nekom trenutku izvukao oružje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nije.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li znate šta je uradio sa tim oružjem?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To sam saznao nakon našeg oslobođenja da je ostavio u autobusu torbicu, ručnu, priručnu onu torbicu, i unutra je bilo oružje.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li znate, da li je Stamen Genov bio pripadnik policije ili vojnih snaga?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je pripadnik vojske.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste saznali koji je čin imao u vojsci?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je vodnik, vodnik sanitetske službe.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Vi ste lično služili vojni rok u Jugoslovenskoj narodnoj armiji. Šta mora čovek da uradi da bi postao vodnik?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Treba završiti srednju školu vojnu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li znate da li je Stamen Genov bio oženjen?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam da li je tada bio oženjen, ali trebao se ili je se trebao već oženiti nakon tog... mislim uskoro.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kako to znate?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To sam saznao posle oslobođenja, jer je moj prijatelj... sestra njegove žene je bila njegova verenica. Nju sam poznavao, a njega nisam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Hvala. Da se sada vratimo na ono što ste nam ranije opisali. Da li ste bili pod stražom dok su Genova i Ćuka odvodili?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, bili su... taj stariji čovek je stajao iznad nas na nekoliko metara. Mi smo sedeli kraj jednog zida na zemlji. U jednom trenutku sam ga pitao da li možemo da pušimo, što nam je i dozvolio.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je taj vojnik koji vas je čuvao imao neko oružje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Imao je poluautomatsku pušku sa dodatkom za tromblon.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Pored toga što vam je dozvolio da pušite, da li vam je taj vojnik išta rekao?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Pričao nam je o *Velikoj Albaniji* i takve stvari. I da nas može ubiti, baciti leševe i reći da smo bežali, ali on to neće. Nije to uradio.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kako ste se u to vreme osećali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Strahovito.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A vaš sin, kakva je bila njegova reakcija? Nemojte da žurite. Možemo da vas pričekamo ako želite.

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Sin se strahovito bojao i plašio se. Mislio je da će biti ubijen, kao i ja.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je konačno došao automobil da pokupi vas i vašeg sina?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Bilo je to možda pola sata. Ne bih znao tačno vreme, ali uglavnom vratili su se po nas dvojicu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gde su vas odveli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Za nas u nepoznatom pravcu. Tek kad smo stigli, videli smo gde smo došli.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A gde je to bilo? Gde ste stigli, ako biste mogli da opišete zgradu ili sobu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je bilo jedno selo, mogu reći. To je... I bila je jedna zgrada ograđena sa nekakvom ogradom. Rekao bih da je to bila kao seoska škola. I ušli smo unutra. Bile su klupe u dva reda, da li tri, četiri u jednom redu, i u drugom redu toliko. Tu su sedeli Ćuk i Genov i mi dva smo ušli unutra.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Šta se događalo kada ste vi ušli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ovu dvojicu su već tukli razni ljudi koji su tamo bili; Genova i Ćuka. Sećam se da je Ćuk morao glavom o zid da udara. A mi dva smo se smestili u zadnju klupu u prvom redu. Ivana sam stavio do zida a ja sam bio do sredine prostorije. Preko... do mene je sedeo Genov a Ćuk je bio napred, posle, kada su ga digli sa poda.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Ti ljudi koji su bili tamo, kako vi kažete, šta su nosili, ljudi koji su tukli Čuka?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Imali su i maskirne uniforme, a bili su i u civilu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li su imali oružje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Bili su naoružani.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li su ti vojnici postavljali neka pitanja Genovu i Čuku?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pitali su ih ko su, šta su. Genov je, sećam se, rekao da je... da radi u *Elektrokosovu*. Nije spominjao vojsku, jer verovatno zna šta bi mu se desilo. Čuk je stalno napominjao da je izbeglica, da nema ništa s ničim i da je radio u građevini i tako. Posle su i mene i Ivana pitali ko smo i šta smo. Mi smo rekli da smo izbeglice, da smo krenuli u Beograd...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Pre nego što dođete do toga – izvinjavam se – da li ste vi sa Genovom lično razgovarali u nekom trenutku u toj učionici?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tada još ne.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kada ste razgovarali sa Genovom? Da li ste s njim razgovarali u bilo kom trenutku dok ste boravili u toj školskoj zgradi koju ste opisali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo jedanputa, kada mi je ponudio svoj novčanik. Rekao sam: "Ne mogu."

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Zašto vam je on ponudio svoj novčanik?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Posle sam shvatio kada mu je ispao novčanik zašto mi ga je davao, jer unutra je bila vojna knjižica.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Šta se dogodilo nakon što je novčanik ispao iz njegovog džepa?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Oni su ga tukli, pa mu je ispao novčanik. Onda su ga pokupili, otvorili i videli ko je i šta je. To je za njega bio kraj.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gde su tukli Genova i Čuka? Da li je to bilo u toj učionici u kojoj ste se vi nalazili ili izvan učionice?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Prije nego što su našli taj novčanik kod Čuka... kod, ovaj, Genova, tukli su ih i tu i vodili van te prostorije. Moj Ivan je strašno plakao i... tako da...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste mogli da vidite kako tuku Genova i Čuka?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tamo smo ih čuli kako jauču.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kakva je bila situacija dok su oni bili u toj učionici? Da li ste mogli da vidite da ih i tamo tuku?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, jesmo. Tukli su Genova. Kad su videli tu vojnu knjižicu onda je onaj čovek koji nas je legitimisao u autobusu, bukvalno skočio na njega i počeo ga mlatiti i nogama i po grudima i... bio je batinjan.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Šta su koristili da bi tukli Genova? Da li su ih tukli nogama? Da li su ih šutirali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nogama i šakama i u jednom momentu i kundakom.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Koliko je vojnika učestvovalo u tom prelaćivanju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tu je samo taj jedan tukao. A tamo ne znam koliko je. Uglavnom po jedan su tukli. Nisu po dvoje.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Koliko ste videli vojnika dok ste boravili u toj učionici?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bilo ih je više od pet.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Koliko dugo su trajala ta prelaćivanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Pa ne bih znao tačno vreme. Uglavnom do mraka, jer su čekali mrak da odemo dalje.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: U kakvom stanju su bili Genov i Ćuk kada se završilo to prelaćivanje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Genov je bio u bolovima. U jednom momentu i bez svesti. Ćuk je bio samo istučen. Nije bio... imao je modrice na glavi i... uglavnom Genov je bio žrtva.

TUŽILAC BLACK: Časni Sude, možda je ovo odgovarajući trenutak za pauzu?

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Sada ćemo da prekinemo i nastavićemo sa radom u 18.10 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Black.

TUŽILAC BLACK: Hvala, časni Sude. Zapravo, ovo bi... Da li možemo da pređemo na privatnu sednicu za nekoliko sledećih pitanja?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, mislim da ste pre pauze rekli da su čekali da padne noć pre nego što će da vas izvedu iz te učionice. Šta se dogodilo nakon što se završilo to premlaćivanje Ćuka i Genova? Da li ste napustili tu školsku zgradu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, otišli smo u jedan, rekao bih, kombi, gde su prvo uveli Ćuka i Genova. Oni su bili vezani. Ivan i ja nismo bili. Posle njih smo mi ušli u taj kombi. Njima su stavili kese plastične na glavu a nama su dali poveze, neke trake. I onda smo krenuli prema drugoj lokaciji.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Ko je osim vas, vašeg sina, Genova i Ćuka bio u kombiju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je šofer i još jedan ili dvojica... ne sećam se tačno.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li su ti ljudi bili naoružani?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gde su vas ti ljudi odveli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Odveli su nas na neko imanje, u neku kuću. Ne znam ja gde je to bilo. To sam posle saznao.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Recite mi, molim vas, šta se dogodilo kada ste stigli na to mesto?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Onda su ušli u dvorište. Bila je jedna velika kapija, otvorili su je, ušli u dvorište, stali ispred vrata jedne kuće i njih dvojicu su uveli unutra i nas dvojicu, Ivana i mene.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li su vam skinuli poveze sa očiju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jesu. A bila je noć. Nije se ništa videlo u dvorištu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Rekli ste "uveli su i nas dvojicu". Gde su vas uveli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U prizemlje te kuće. Prvo kroz neku kao kuhinju i onda levo u kao trpezariju, gde su bili sunderasti, ne bih rekao ležajevi, nego sa strane poređani sunderi oko zida. Ćuk je sedeo tamo. Ivan i ja smo seli a Genov je sedeo na podu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Rekli ste da niste ništa mogli da vidite u dvorištu, jer je bila noć. Ali da li ste mogli nešto da vidite unutar te prostorije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, vidio sam prostoriju, tu malu i tu gde smo sedeli. Tu je bilo upaljeno svetlo.

TUŽILAC BLACK: Uz pomoć gospodina Younisa, želeo bih da svedoku pokažem deo dokaznog predmeta Tužilaštva broj P5, koji će da se pojavi na svedokovom ekranu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li vidite to? Da li vidite jednu fotografiju na vašem ekranu, gospodine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Vidim.

TUŽILAC BLACK: Gospodine Younis, molim vas da uđete u prizemlje te zgrade. Možete da nastavite i molim vas, lagano krenite unaokolo?

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, da li prepoznajete ovu sobu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To je bila ta prostorija u koju smo došli nakon škole. Samo što nije bio kauč, nego neki sunderi.

TUŽILAC BLACK: Zamolio bih gospodina Younisa da ponovo pokaže levu stranu. Nastavite.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A gde su se nalazili ti madraci od sundera?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Na podu, poređani pored zida.

TUŽILAC BLACK: Mislim da nam program *Sanction* više nije potreban u ovom trenutku.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, kada ste stigli u tu prostoriju, da li ste videli nekog vojnika?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, video sam nekoliko ljudi.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate imena ili nadimaka bilo kog od tih vojnika koje ste tamo videli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se ni imena, ni nadimaka. Tek kasnije sam jedno ime saznao i njega zapamtio.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Koje je to bilo ime?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Shala.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je Shala bio prisutan u toj prostoriji kada ste vi stigli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne bih mogao sa sigurnošću reći. Bilo je mnogo ljudi. Tada još nisam poznavao nikoga.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Šta se događalo u toj prostoriji kada ste stigli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tu je opet počelo maltretiranje Genova. Čuk nije toliko, ali Genov je dobijao batine.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate ko je tukao Genova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bio je jedan momak, onako naočit, dobre građe. On je njega tukao i...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate koliko je otprilike bio visok taj mladić?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Čini mi se negde kao ja, možda niži od mene.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate kakve je boja bila njegova kosa?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tamniju kosu je imao i bradu je nosio.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li vam je ta osoba ikada išta rekla nešto o sebi i o svom obrazovanju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Kasnije mi je rekao da je studirao *DIF* i da poznaje borilačke veštine.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li možete da opišete na koji način je tukao Genova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Rukama, nogama mu je skakao i uglavnom tako. Ne sećam se tačno detalja svih, ali bio je mlaćen.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je taj vojnik bilo šta govorio dok je tukao Genova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Uglavnom koliko je ljudi pobio, vojnika... i u tom smislu. I uvek su sledile batine.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Na početku vašeg svedočenja pitao sam vas o izjavama koje ste prethodno dali ovom Međunarodnom krivičnom sudu i drugoj organizaciji, Fondu za humanitarno pravo. Da li se sećate toga? Da li se sećate tih mojih pitanja?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate da li ste u tim drugim izjavama takođe opisali tu osobu za koju sada kažete da je tukla Genova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Čini mi se da jesam.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li mislite da ste ga, u suštini, opisali na isti način kao i sada što ste ga opisali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, ako se sećate, koliko je ukupno bilo vojnika u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Bilo je još drugih vojnika, ali ne znam broja. Ne sećam se.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate kako su bili obučeni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Maskirne uniforme. Neko je imao crno... skroz u crnom, u civilu. Uglavnom mešano.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate da li je iko od njih imao oružje?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Imali su oružje.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je neko od tih ostalih vojnika takođe tukao Genova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Zašto je izgledalo da su se vojnici koncentrisali na Genova a nisu tukli vas ili Ćuka ili vašeg sina?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ja mislim zato što je bio vojno lice.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li možete da objasnite zašto je to što je on bio vojno lice navelo vojnike da se koncentrišu na njega?

ADVOKAT GUY-SMITH: Želim samo da primetim kako nema osnove za tvrdnju da svedok može da pruži mišljenje koje se ovde traži.

TUŽILAC BLACK: Pa ja sam ovo pitanje postavio svedoku na osnovu njegovih utisaka, s obzirom da je on bio tamo, ali ako želite da pređem na nešto drugo...

SUDIJA PARKER: Mislim da treba da pređete na drugo.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, da li su vas i vašeg sina u bilo kom trenutku, dok su tukli Genova, izveli iz te prostorije?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate šta se poslednje dogodilo u toj prostoriji?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Neko je od tih vojnika rekao da je upravo silovana devojčica u Đakovici/Gjakovë i tu je taj koji ga je tukao, izvadio nož i krenuo prema njegovim genitalijama. Tu su Ivana i mene izveli napolje ispred kuće. Čuli smo Genova da ga moli: "Nemojte, nisam nikog ubio" i tako te odbrambene reči.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li znate da li je vojnik nešto uradio Genovu tim nožem kojim mu je pretio?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, nije.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: "Ne" jer ne znate ili "Ne", jer nije ništa uradio Genovu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nije učinio ništa.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Koliko dugo je sve zajedno trajalo to premlaćivanje Stamera Genova?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Nedugo posle toga su nas prebacili u jednu drugu prostoriju.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Koliko je otprilike bilo sati kada su vas prebacili u tu drugu prostoriju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne bih znao reći.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: U kakvom je stanju bio Stamen Genov kada su vas prebacili u tu drugu prostoriju?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: U teškom stanju. Njega su oni odneli, takoreći.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kažete da su vas prebacili u drugu prostoriju. Molim vas, opišite kako se sve to odigralo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam tačno detalje. Uglavnom, posle tog događaja sa nožem, prošlo je jako malo vremena i svi smo otišli dole u podrum. Prvo njih dvojica. I onda su pitali šta će sa nama i rekli su: "I oni u podrum."

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate ko je rekao da i vas treba takođe odvesti u podrum?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne znam ko je to rekao. Uglavnom, znam da je rečeno.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, molio bih vas da ukratko opišete taj podrum u koji su vas odveli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je bilo negde na sredini dvorišta tog imanja. Bio je jedan prozorčić i jedna vrata. Kada su se vrata otvorila, ima jedan mali stepenik dole i ušlo se je u tu prostoriju. Ne znam, dimenzija negde tri sa pet, šest metara, možda. Ne znam tačno. I tu su nas doveli unutra. Unutra su već bili neki ljudi koji su tu bili već duže vreme.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Molim vas, recite nam, ko je tamo već bio kada ste vi stigli?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Kada smo stigli, normalno, nismo odmah sve zapazili, ali odmah smo videli... sve ukupno sa nama bilo je 13 ljudi u tom podrumu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li možete da mi kažete čega se sećate u vezi tih 13 ljudi? Ko su bili ti ljudi?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tu su bili zatvoreni tri čoveka albanske nacionalnosti, šest ljudi srpske nacionalnosti i nas četvoro novih.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li možete da mi date opis ove trojice Albanaca?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne bih mogao dati opis jer ih takoreći nisam video. Oni su uvek spavali. Niko ih nije dirao i uostalom, u podrumu je mrak, tako da ne vidiš...

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li biste mogli da procenite koliko su bili stari?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ne bih mogao.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: A šta je sa onih šestoricom Srba koji su bili tamo kada ste vi stigli? Molim vas, recite mi šta znate o njima?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Tu je bio jedan mladić po imenu... Željko se zvao. Ne znam mu prezime. On je bio ranjene noge. Bio je jedan gospodin stariji, bolestan,

imao je šećernu bolest i nedugo pre toga operisano oko. Bili su neka braća Krstić i drugima ne znam ime. Neki je bio, čini mi se, Slobodan. To sam zapamtio jer mi je ocu ime Slobodan.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Hvala. Dozvolite mi da vam sada postavim nekoliko pitanja o ovome što ste nam sada ispričali. Pomenuli ste braću Krstić. Da li znate odakle su oni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Oni su iz... čini mi se, iz Suve Reke/Suharekë i njih su zaustavili u civilnom svojem plavom *Golfu*, što sam... što su mi tada rekli. Presreli su ih, uzeli im kola i njih prebacili. Da li je istim putem do ovog podruma kao mi ili ne, to ne znam. Uglavnom, bili su u podrumu. O jednom... o tom gospodinu jednom drugom, on je bio isto kidnapovan iz autobusa. Oni su bili sedam dana pre nas tu. Tako smo saznali od njih. A ova trojica albanske nacionalnosti, oni su bili duže vreme tamo. Da li je to tačno... Tako smo onda čuli od njih samih.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da bude jasno, da li ste vi razgovarali sa tim drugim ljudima koji su bili u podrumu sa vama?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Vrlo malo. Samo su nam oni rekli... oni su već znali da ćemo mi biti oslobođeni. Kako su saznali... Verovatno su razgovarali s nekim, jer oni govore albanski, mi ne... i oni su nas tešili da ćemo biti oslobođeni.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li je zatvorenicima u podrumu bilo dozvoljeno da razgovaraju međusobno?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Uglavnom se šaputalo i to nužno.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, spomenuli ste jednog starijeg čoveka koji je izgleda bio bolestan. Šta još možete o njemu da kažete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Samo to da je imao tu šećernu bolest i povredu oka zbog koje je bio na operaciji i ne sećam se više šta bi moglo još... To je bilo karakteristično za njega.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste ikada saznali kako je on došao u logor ili u podrum, oprostite?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Ne, ne. Možda... ne sećam se.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li ste se kasnije sreli bilo s kim iz porodice tog čoveka? Da li se sećate nečeg takvog?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jedan mi je došao sa slikom i pitamo me jesam li ga video. Rekao sam da jesam ali da ne znam šta je s njim. To je bilo u Prištini/Prishtinë.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate kada se to dogodilo?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: To je bilo odmah dan ili... jer ja sam bio dva dana u Prištini/Prishtinë. Došao sam navečer i možda još jedan dan ostao u Prištini/Prishtinë kod gospođe jedne. Ona je sekretar Crvenog krsta bila za Kosovo/Kosovë. I to je bilo

verovatno u tom prihvatnom centru Crvenog krsta, jer sam ja išao kod doktora, jer bio sam u jako lošem stanju. Psihičkom. I verovatno je to tamo bilo.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Dakle, to je bilo, samo da razjasnimo, nakon što ste otišli sa tog mesta, nakon što ste pušteni?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, ranije sam vas pitao i o sastanku sa istražiocem ovog Suda u januaru mesecu 2003. godine. Da li se toga sećate?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate da li vam je taj istražilac pokazao neke fotografije ljudi koje ste prepoznali kao ljude koji su bili sa vama u podrumu?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. Jeste.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li vam je takođe pokazao i fotografije nekih ljudi koje niste prepoznali?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC BLACK: Časni Sude, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu? Želeo bih da mu pokažem neke fotografije. Neke od njih su javne, ali neke nisu. Tako da bih zamolio da pređemo nakratko na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Da.

(privatna sednica)

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine, da li možete da se setite kako ste vi i drugi zatvorenici bili poređani u tom podrumu, gde ste sedeli? Da li možete danas da se toga setite?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, mogu se setiti. Ja mislim da sam i nacrtao u izjavi svojoj položaj pritvorenih u tom podrumu.

TUŽILAC BLACK: Sada bih želeo svedoku da pokažem i to možemo preko sistema *Sanction*, to je javni dokument. Za zapisnik, dokument nosi oznaku ERN U003-2209. A ako je lakše, onda ćemo dati svedoku primerak odštampan na hartiji.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Gospodine Bakrač, da li ovo prepoznajete?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da. To sam ja nacrtao. Takav je bio raspored u tom podrumu.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Da li se sećate, da li ste to nacrtali tokom vašeg razgovora sa istražiocem Suda u januaru mesecu 2003. godine?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, onda sam to nacrtao.

TUŽILAC BLACK – PITANJE: Kada gledate ovu sliku danas, da li vam se čini da je tačna?

SVEDOK BAKRAČ – ODGOVOR: Da, tako je tačno. Jer ovaj bolesni čovek, sada sam se setio, ležao je kraj prozora i pored njega Krstići [braća]. I oni su se nalazili tu...

TUŽILAC BLACK: Časni Sude, zamolio bih da se ovom dodeli sledeći broj dokaznog predmeta Tužilaštva?

SUDIJA PARKER: Da.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P78.

TUŽILAC BLACK: Puno vam hvala. I sada smo završili sa ovim dokumentom. Časni Sude, ovo je verovatno pogodan trenutak da završimo za danas. Mogao bih da nastavim još pet minuta ako želite? Odluka je na vama.

SUDIJA PARKER: Prihvaćemo vašu sugestiju. Hvala, gospodine Black. Za danas završavamo sa radom. Gospodine Bakrač, završavamo sa radom za večeras. Nastavićemo sutra posle podne. Dobićete uputstva kada tačno da budete ovde i nastavićemo da čujemo ostatak vašeg svedočenja. Hvala vam.

Sednica završena u 18.57 h.

Nastavlja se u četvrtak, 2. decembra 2004. godine u 14.15 h.

